

การศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว

มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

A Study on the meaning of the toponyms of tourist attractions in Hangzhou, Zhejiang Province, China

กัลยาณี กฤตโตปการกิต

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Kullayanee Kittopakarnkit
Khon Kaen University, Thailand
E-mail: kullayane@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความหมายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสังเคราะห์เอกสารข้อมูลชื่อสถานที่จุดชมวิวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน จำนวน 449 แห่ง วิเคราะห์กลุ่มความหมายที่นำมาตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นำเสนอผลการศึกษาโดยการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า คำศัพท์ที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวจัดกลุ่มความหมายเรียงตามลำดับจำนวนที่ปรากฏได้ดังนี้ กลุ่มที่เป็นนามเฉพาะ ได้แก่ (1) สัตว์ (2) ชื่อเขตปกครอง ชื่อถนน (3) ต้นไม้ ดอกไม้ พืชผักผลไม้ (4) อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม จุดเด่นของชุมชน (5) คำบอกเวลา สมัย (6) ชื่อ แซ่ (7) ความบันเทิง กิจกรรม (8) เทพเจ้า ศาสนา (9) ชื่อภูเขา ประตุมืองป้อมปราการ แม่น้ำ (10) คำศัพท์ในยุคใหม่ (11) ตำแหน่งทิศทาง (12) ลำดับ และการวัด (13) ละครวรรณกรรม เรื่องเล่า ผลงานภาพวาด กลอน (14) สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล (15) ความหมายมงคล (16) การแพทย์และสุขภาพ (17) การเมือง (18) ชื่อบริษัท (19) เครื่องดนตรี (20) ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อย และ (21) การคัดลอกจากชื่อเดิม กลุ่มที่เป็นนามทั่วไป แบ่งได้เป็น (1) วิถีวัฒนธรรมชาติ (2) สิ่งปลูกสร้างอาคารพิพิธภัณฑสถาน ศูนย์ ฐานปฏิบัติการ (3) หมู่บ้าน ชนบท (4) ศาสนา (5) ถนน ตรอก ซอย (6) สถานที่พำนัก รีสอร์ท (7) ความบันเทิง กิจกรรม (8) โบราณสถาน การศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวนี้ทำให้เห็นปรากฏการณ์ทางพื้นที่ของนครหังโจว การศึกษาจากกลุ่มความหมายที่เป็นนามเฉพาะ และนามทั่วไปของชื่อสถานที่สะท้อนให้เห็นสัญลักษณ์เชิงประจักษ์ทางธรรมชาติของพื้นที่ ซึ่งผ่านการตกผลึกมาอย่างยาวนาน จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในพื้นที่ที่ควรแก่การศึกษา

คำสำคัญ: ความหมาย; ภูมินามชื่อสถานที่ท่องเที่ยว; นครหังโจว

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2566

วันที่รับบทความ : 17 มิถุนายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 11 กรกฎาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 19 กรกฎาคม 2566

Received: June 17, 2023; Revised: July 11, 2023; Accepted: July 19, 2023

Abstracts

The objective of this research is to analyze the significance of the names assigned to tourist attractions in Hangzhou, Zhejiang Province, China. This qualitative study utilizes document analysis to synthesize information collected from 449 viewpoints and scenic spots in Hangzhou. The specific names of tourist attractions can be categorized into the following groups: (1) Animals, (2) Administrative regions and street names, (3) Trees, flowers, and plants, (4) Occupations, community products, community Highlights, and culture, (5) Time and historical periods, (6) Personal names, (7) Entertainment and activities, (8) Deities and religions, (9) Mountains, city gates, forts, and rivers, (10) Modern terminology, (11) Directions, (12) Rankings, (13) Theater, literature, storytelling, paintings, and poems, (14) Climate and seasons, (15) Auspicious meaning, (16) Medicine and health, (17) Politics, (18) Company names, (19) Musical instruments, (20) Ethnic groups and minorities, and (21) Replications from original names. Additionally, there are general names that can be further divided into: (1) Natural landscapes, (2) Architectural structures, museums, centers, and stations, (3) Villages and rural areas, (4) Religion, (5) Streets, lanes, and alleys, (6) Accommodation places and resorts, (7) Entertainment and activities, and (8) Historical sites. Studying the meanings of the place names in this tourist attractions enables us to observe the distinctive features of the area of Hangzhou city. This study delves into the specific and general connotations of place names, which reflect the distinctive natural symbols of the area. These names have been deeply ingrained over an extensive period, becoming an integral part of the cultural fabric in this region that deserves further academic exploration.

Keywords: Meaning; Toponyms of Tourist Attractions; Hangzhou

บทนำ

การศึกษาชื่อสถานที่หรือภูมินามซึ่งเป็นสัญลักษณ์เชิงประจักษ์ทางภูมิศาสตร์ จะทำให้เข้าใจสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมในพื้นที่ที่ต่างกันของมนุษย์และลักษณะเด่นทางธรรมชาติของพื้นที่นั้นๆ ซึ่งผ่านการตกผลึกมาอย่างยาวนาน (王荣, 刘影, 许意如, 2021 : 172 ภูมินาม (Toponyms หรือ Toponymy) เป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาที่มา โครงสร้างคำ ความหมายแฝง วิวัฒนาการ หน้าที่ เอกลักษณ์ทางภาษา หลักเกณฑ์การกระจายตัว มาตรฐานในการเขียนและการอ่าน ความสัมพันธ์กับธรรมชาติของชื่อสถานที่ (陈梦家, 1988 : 249) เป็นการตั้งและกำหนดความแตกต่างเบื้องต้นทางพื้นที่อย่างหนึ่งของมนุษย์ เพื่อให้สามารถเรียกบ่งสถานที่ต่างๆ ได้จำเพาะเจาะจง การกำหนดตั้งนามเรียกสถานที่ในแต่ละท้องถิ่น คนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ จะเป็นผู้กำหนดตั้งขึ้นตามภูมิปัญญานักคิดของตนแบบมีความหมาย หรือ มีประวัติความเป็นมา ซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กับปรากฏการณ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติต่างๆ หรือสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น หลังจากที่ใช้เรียกกันเป็นที่รู้จักแพร่หลายและยอมรับกันในพื้นที่นั้น นามนั้นก็กลายเป็นชื่อภูมิศาสตร์ (geographical names) ที่บันทึกปรากฏบนแผนที่ใช้กันทั่วไปภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ (ไพฑูรย์ ปิยะปกรณ, 2537 : 7-18) ภูมินามของสถานที่ท่องเที่ยวกล่าวได้ว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ (Duncan Light, 2014 : 142) การศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวกับ

ภูมินามมีนักวิชาการสนใจศึกษาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา โดยการศึกษา “ภูมินาม” กับ “สถานที่ท่องเที่ยว” ในระยะต้นนิยมศึกษาการเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยว การตั้งชื่อและเปลี่ยนชื่อสถานที่ท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจุบันการศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็นการศึกษาจากปัจจัยภายใน และการศึกษาจากปัจจัยภายนอก โดยการศึกษาจากปัจจัยภายในเป็นการศึกษาโครงสร้างคำในชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ความหมาย การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว วิวัฒนาการชื่อสถานที่ท่องเที่ยว การศึกษาจากปัจจัยภายนอกเป็นการศึกษาหน้าที่ คุณค่า และการจัดการชื่อสถานที่ท่องเที่ยว (王荣, 刘影, 许意如 2021 : 172) ทั้งนี้ ภูมินามเรียกสถานที่นั้นมักจะประกอบด้วยนามสองส่วน คือ นามทั่วไป (generic names) และนามเฉพาะ (specific names) ในส่วนที่เป็นนามทั่วไปนั้นจะเป็นปรากฏการณ์ทางพื้นที่ เป็นที่น่าสนใจศึกษาเพราะเป็นส่วนประกอบภูมินามที่ปรากฏซ้ำๆ กันในภูมิภาคหรือท้องถิ่นหนึ่ง (Jordon and Rowntree, 1986 อ้างใน ไพฑูรย์ ปิยะปรกรณ์, 2537 : 18) เช่น 龙门瀑 (น้ำตกประตุมังกร) นามทั่วไปของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ คือ คำที่เป็นปรากฏการณ์ทางพื้นที่ “瀑” (น้ำตก) นามเฉพาะคือส่วนที่ระบุรายละเอียดของสถานที่นั้นๆ ในสถานที่แห่งนี้ คือ “龙门瀑” (น้ำตกประตุมังกร) ในการศึกษาความหมายของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวนี้ ผู้วิจัยศึกษาทั้งนามทั่วไปและนามเฉพาะ

ทั้งนี้ หากกล่าวถึงสถานที่ท่องเที่ยวของจีน มณฑลเจ้อเจียงเป็นหนึ่งในเมืองที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองหนึ่งของจีน มณฑลเจ้อเจียงตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลทางตะวันออกเฉียงใต้ของจีนและทางใต้ของสามเหลี่ยมแม่น้ำฉางเจียง ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาขนาดเล็กถึงขนาดกลาง (ร้อยละ 70.4) ของพื้นที่ พื้นที่ที่เหลือเป็นพื้นที่ราบ (ร้อยละ 23.2) และทะเลสาบและแม่น้ำ (ร้อยละ 6.4) (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง) มณฑลเจ้อเจียงมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน โดยพบร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่เป็นซากปรักหักพังของสิ่งปลูกสร้างในสมัยยุคหินใหม่ภายในเขตมณฑลเจ้อเจียงกว่า 100 แห่ง ประกอบด้วยอารยธรรมเหอหมู่ตู (河姆渡) ในยุค 7,000 ปีก่อน อารยธรรมหม่าเจียปิง (马家浜) ในยุค 6,000 ปีก่อน และอารยธรรมเหลียงจู่ (良渚) ในยุค 5,000 ปีก่อน (杭州简史编委会, 2022 : 3-13) มณฑลเจ้อเจียงแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 เมือง ได้แก่ หังโจว (杭州) Ningbo (宁波) Wenzhou (温州) Huzhou (湖州) Jiaxing (嘉兴) Shaoxing (绍兴) Jinhua (金华) Quzhou (衢州) Zhoushan (舟山) Taizhou (台州) และLishui (丽水) โดยมีนครหังโจวเป็นเมืองเอก นครหังโจวมีพื้นที่ 16,596 ตร.กม. มีประวัติศาสตร์ยาวนาน หังโจวได้รับยกย่องว่าเป็น 1 ใน 7 เมืองเก่าแก่ที่สำคัญของจีน (杭州市文化广电旅游局资讯网, n.d.) นครหังโจวมีแหล่งท่องเที่ยวสวยงามที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น ทะเลสาบซีหู วัดหลิงอิน เป็นต้น นครหังโจวเป็นเมืองที่มีสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจดีติด 1 ใน 10 เมืองของจีน และเป็นเมืองที่มีกำลังการบริโภคสูงที่สุดในมณฑลเจ้อเจียง โดยมีความโดดเด่นทางอุตสาหกรรมหลากหลายด้าน อาทิ การสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยว บริการทางการเงิน ธุรกิจ e-commerce ซอฟต์แวร์ข้อมูล การผลิตอุปกรณ์ทันสมัย และพลังงานใหม่ เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถาน

เอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, ม.ป.ป.:ออนไลน์) โดยกรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยววัฒนธรรมและศิลปวัฒนธรรม (浙江省文化和旅游, 2022 : 2-12) แบ่งระดับคุณภาพการท่องเที่ยวของนครหังโจว ถึงปี ค.ศ. 2021 วันที่ประกาศ วันที่ 6 เดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2022 จำนวนทั้งสิ้น 110 แห่ง โดยเป็นการแบ่งระดับจากบริการและความสะดวกในการท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งหมด 12 ด้าน ได้แก่ การคมนาคม แหล่งท่องเที่ยวความปลอดภัย ความสะอาด บริการด้านประโยชน์และโทรเลข แหล่งช้อปปิ้ง การบริหารจัดการ การรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม แรงดึงดูดด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แรงดึงดูดด้านการตลาด จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว แบ่งได้เป็นห้าระดับ คือ ระดับ จำนวน 3 แห่ง ระดับ 4A จำนวน 43 แห่ง ระดับ 3A จำนวน 54 แห่ง และระดับ 2A จำนวน 10 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยศึกษาความหมายของชื่อสถานที่นครหังโจวจากแหล่งท่องเที่ยวทั้งห้าระดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความหมายของชื่อสถานที่ในช่วงหลายปีมานี้ ได้มีผู้ศึกษาความหมายภูมินามของหมู่บ้านในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ และ อัญชลี สิงห์น้อย (2547 : 781) ศึกษาภูมินามของหมู่บ้านในเขตภาคเหนือตอนล่าง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การจำแนกลักษณะของนามทั่วไปของชื่อหมู่บ้าน จำแนกตามกลุ่มความหมายได้เป็นนามทั่วไปที่เกี่ยวกับน้ำและแหล่งน้ำ ภูมิประเทศอื่นๆ สิ่งก่อสร้าง/สถานที่ ตำแหน่ง/ทิศทาง พืชพรรณธรรมชาติ สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ และในปี 2548 คณะวิจัยกลุ่มเดียวกันนี้ได้ศึกษาโครงสร้างทางภาษาภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ชื่อหมู่บ้านในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามลักษณะความหมายแบ่งออกเป็น น้ำและแหล่งน้ำ ภูเขาและที่ราบสูง สิ่งก่อสร้าง/สถานที่ ดินแดน/กลุ่ม/ส่วน ตำแหน่ง/ทิศทาง แร่ธาตุ/วัตถุธรรมชาติ พืชพรรณธรรมชาติ สัตว์ สิ่งของ อวัยวะ อาชีพ ความเป็นสิริมงคล คุณลักษณะ กริยาอาการ จำนวน/ปริมาณ และอื่นๆ ที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้ นิรัตน์ มุมทอง (2550 : 248-249) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมินามที่มาจากภาษาเขมรถิ่นไทยกับลักษณะทางภูมิศาสตร์จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาในด้านความหมาย พบว่า ภูมินามของจังหวัดสุรินทร์มีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณ บุคคล ชื่อสัตว์ ตำแหน่งที่ตั้งทิศทาง การตั้งถิ่นฐาน ตามลำดับ และยังปรากฏภูมินามที่ไม่ทราบความหมาย และความหมายอื่น ๆ โอฬาร รัตนภักดี และ วิมลศิริ กลิ่นบุบผา (2553 : 58) ศึกษาเกี่ยวกับภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดลำพูน พบว่า โครงสร้างทางความหมายของภูมินามหมู่บ้านมีศัพท์หลักแบ่งเป็น 13 กลุ่มความหมาย ที่พบมากที่สุดคือลักษณะทางภูมิศาสตร์ และศัพท์ขยายทั้งหมด 15 กลุ่มความหมาย ที่พบมากที่สุดคือศัพท์ที่เกี่ยวกับพืช อีกทั้งเมื่อนำศัพท์หลักและศัพท์ขยายทั้งหมดมาเปรียบเทียบกับ พบว่ารูปศัพท์ที่พบมากที่สุดคือ "ป่า" ปัสสรา คำวชิรพิทักษ์ (2553 : 3-4) ศึกษาลักษณะและการจำแนกนามทั่วไปของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิตามกลุ่มความหมาย พบว่า ลักษณะและการจำแนกนามทั่วไปของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิตามกลุ่มความหมาย มีลักษณะสอดคล้องกัน กล่าวคือชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิมีส่วนประกอบหลักที่มีลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์เป็นแหล่งน้ำ ปรากฏมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ชื่อหมู่บ้านที่ส่วนประกอบหลักมีลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์เป็นที่สูง ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า

สภาพทั่วไปของจังหวัดชัยภูมิส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำที่สำคัญทำให้ประชาชนไปตั้งถิ่นฐานในบริเวณนั้น แล้วนำลักษณะเด่นของที่อยู่อาศัยมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน รัตนตรุณ มณีเนตร, บุญยงค์ เกศเทศ และ กัลยา กุลสุวรรณ (2559 : 55) ศึกษาความเป็นมาความหมายการเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของชื่อบ้านนามเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมรและไทยกูย ในตำบลตองกำเม็ดอำเภอบุซขันจังหวัดศรีสะเกษพบว่า ความหมายของชื่อบ้านนามเมือง มี 6 ลักษณะ คือ มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ชื่อบุคคลหรืออาการของคน แหล่งน้ำ อาชีพ ทิศทาง และสิ่งก่อสร้าง มัสวีณี สาและ (2562 : 113) ศึกษาภูมินามหมู่บ้านในจังหวัดยะลา พบว่า ลักษณะทางกายภาพ สังคม และวัฒนธรรมที่สะท้อนจากภูมินามหมู่บ้านในจังหวัดยาลานั้น เป็นข้อมูลที่สำคัญในการบ่งบอกและสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะการตั้งถิ่นฐาน และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดยะลาได้เป็นอย่างดีซึ่งความหมายของชื่อบ้านมีความสัมพันธ์กับสภาพทางกายภาพ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งสามารถแบ่งกล่าวได้เป็น พิษพรณธรรมชาติ น้ำและแหล่งน้ำ ภูมิประเทศ บุคคล ตำแหน่งที่ตั้งสถานที่ ดิน หิน และแร่ธาตุ ความเป็นสิริมงคล วัสดุและอุปกรณ์ สัตว์ กริยาอาการ อาชีพ ความเชื่อ ประวัติศาสตร์ อาหารและขนมหวาน และความหมาย อื่น ๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้จะเห็นได้ว่าการศึกษาความหมายชื่อสถานที่ต่างๆ สามารถจัดกลุ่มความหมายของชื่อสถานที่นั้น ๆ มีทั้งเหมือนและแตกต่างกันตามลักษณะของพื้นที่ สามารถสรุปกลุ่มความหมายได้เป็นกลุ่มที่มีความหมายเกี่ยวกับน้ำและแหล่งน้ำ ภูมิประเทศ สิ่งก่อสร้าง/สถานที่ ดินแดน/กลุ่ม/ส่วน ตำแหน่ง/ทิศทาง พิษพรณธรรมชาติ แร่ธาตุ/วัตถุธรรมชาติ สัตว์ สิ่งของ จำนวน/ปริมาณ อาหารและขนมหวาน อวัยวะ บุคคล อาชีพ คุณลักษณะ กริยาอาการ ความเป็นสิริมงคล ความเชื่อ และประวัติศาสตร์ ส่วนงานวิจัยที่มีการศึกษาชื่อสถานที่ของจีนมีการศึกษาไว้ ดังนี้ การตั้งชื่อสถานที่เมืองหนานจิง มณฑลเจียงซู (张超亚、张小林、李红波, 2015 : 83-88) การตั้งชื่อสถานที่นครเซี่ยงไฮ้ (程郗熙, 2020 : 59-60) การตั้งชื่อสถานที่เมืองหนานตาน มณฑลเหอเป่ย์ (王然, 2018 : 39) การตั้งชื่อสถานที่เมืองหนิงปัว มณฑลเจ้อเจียง (黎科, 2022 : 85-89) การตั้งชื่อสถานที่เมืองอู่ มณฑลเจ้อเจียง (周妤婕, 2015 : 40-41) การตั้งชื่อสถานที่เมืองหลินเฟิน มณฑลชานซี (刘泽玲, 2013 : 45) ทั้งนี้ พบว่า นครหางโจวซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นที่นิยมของชาวจีนยังไม่มีผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องในด้านความหมาย

จากที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่านครหางโจวเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของจีน ในการศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจวในมณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีนจะทำให้รู้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติต่างๆ สัมพันธ์ถึงสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจข้อมูลด้านการท่องเที่ยว การศึกษาภาษาจีน และสามารถนำไปใช้ประกอบในการเรียนการสอนวิชาท่องเที่ยว วิชาภาษาจีน หรือวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้ผลวิจัยในการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีนเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยนำชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่รวบรวมมาจากฐานข้อมูลกรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมณฑลเจ้อเจียง รวมถึงการใช้ข้อมูลในการลงพื้นที่สำรวจนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ และแสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการพรรณนา

1. กลุ่มเป้าหมายสำคัญที่ให้ข้อมูล

แหล่งท่องเที่ยวระดับ A ของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน จำนวน 110 แห่ง แบ่งเป็นระดับ 5A จำนวน 3 แห่ง ระดับ 4A จำนวน 43 แห่ง ระดับ 3A จำนวน 54 แห่ง และระดับ 2A จำนวน 10 แห่ง โดยแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดมีจุดชมวิวสำคัญจำนวน 449 แห่ง

2. เครื่องมือการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ ชุดข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจุดชมวิวนครหังโจว จำนวน 449 แห่ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เกณฑ์การคัดเลือกข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสังเกตการณ์ และการถ่ายภาพ โดยเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวอ้างอิงตามเว็บไซต์กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมณฑลเจ้อเจียง Zhejiang Provincial Department of Culture and Tourism (浙江省文化和旅游厅)

ช่องทางการเก็บข้อมูล

1. สืบค้นจำนวนและการแบ่งระดับสถานที่ท่องเที่ยวของมณฑลเจ้อเจียง นครหังโจวจากเว็บไซต์กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมณฑลเจ้อเจียง (浙江省文化和旅游厅) จากนั้นสืบค้นชื่อจุดชมวิว สถานที่ วิถีทัศน์ที่สำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ จากเว็บไซต์ของรัฐบาลประชาชน มณฑลเจ้อเจียง (浙江省人民政府) และเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวบรวมทำเป็นตารางแหล่งท่องเที่ยวระดับต่าง ๆ ของนครหังโจว

2. ห้องสมุดมณฑลเจ้อเจียง

3. พิพิธภัณฑ์นครหังโจว ได้แก่ พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ทะเลสาบซีหู พิพิธภัณฑ์นครหังโจว พิพิธภัณฑ์เหลียงจู หอประวัตินครหังโจว เป็นต้น

4. ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

5. การสังเกตการณ์ ผู้วิจัยเดินทางไปนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน สัมผัสสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนสภาพพื้นที่ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาครั้งนี้

หลังจากเก็บข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้นำข้อมูลจัดเก็บตามประเภทของข้อมูล ได้แก่ ไฟล์รูปภาพ ไฟล์วิดีโอ ไฟล์เอกสาร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ชุดข้อมูลความหมายชื่อสถานที่ของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รวมทั้งใช้แนวคิดจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนในการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียงทั้งหมด 449 แห่ง โดยชื่อสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งแห่งประกอบด้วยกลุ่มความหมายหลายกลุ่ม ผู้วิจัยแบ่งผลการวิจัยเป็นสองส่วน ได้แก่ ส่วนของนามทั่วไป และนามเฉพาะ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ความหมายนามเฉพาะในภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว

คำศัพท์ที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวจัดกลุ่มความหมายเรียงตามลำดับจำนวนที่ปรากฏ ได้แก่ (1) สัตว์ (2) ชื่อเขตปกครอง ชื่อถนน (3) ต้นไม้ ดอกไม้ พืชผักผลไม้ (4) อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม จุดเด่นของชุมชน (5) คำบอกเวลา สมัย (6) ชื่อ แซ่ (7) ความบันเทิง กิจกรรม (8) เทพเจ้า ศาสนา (9) ชื่อภูเขา ประตูกองป้อมปราการ แม่น้ำ (10) คำศัพท์ในยุคใหม่ (11) ตำแหน่งทิศทาง (12) ลำดับ และการวัด (13) ละคร วรรณกรรม เรื่องเล่า ผลงานภาพยนตร์ กลอน (14) สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล (15) ความหมายมงคล (16) การแพทย์และสุขภาพ (17) การเมือง (18) ชื่อบริษัท (19) เครื่องดนตรี (20) ชนเผ่าชนกลุ่มน้อย และ (21) การคัดลอกจากชื่อเดิม ดังนี้

(1) สัตว์

คำบอกชนิดของสัตว์ที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิวเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มังกร (龙) ปรากฏจำนวน 22 ครั้ง สิงโต (獅) และปลา (魚) ปรากฏจำนวน 5 ครั้งเท่ากัน หงส์ (鳳凰) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง นกกระเรียน (鶴/黃鶴) และนกเหยี่ยวป่า (鸱鵂) ปรากฏจำนวน 2 ครั้งเท่ากัน และสัตว์ต่อไปนี้ปรากฏจำนวน 1 ครั้งเท่ากัน ปลาขาว (白龙) ม้าขาว (白马) จระเข้ (鱷) เต่า (龟) สัตว์ทะเล (海兽) ปลาโลมา (海豚) ลิง (猴) ตะพาบ (甲鱼) วัว (金牛) นกยูง (孔雀) สุนัขหมาป่า (狼) นกกระสา (鹭) อินทรี (老鹰) เพนกวิน (企鹅) แมงกระพรุน (水母) นกกระจอกเทศ (鸵鸟) ช้าง (象) หมี (熊) นกขมิ้น (莺) หิ่งห้อย (萤火虫) และห่านตัวผู้ (雄鹅) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว

ได้แก่ เกาะภูเขามังกร (龙山岛: 5A) ภูเขาสิงโต (狮子山: 4A) ภูเขานกกระเรียน (黄鹤山: 4A) เป็นต้น

(2) ชื่อเขตปกครอง ชื่อถนน

คำบอกชื่อเขตปกครอง ชื่อถนนที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ นครหังโจว (杭州) ปรากฏจำนวน 12 ครั้ง มณฑลเจ้อเจียง (浙江) ปรากฏจำนวน 6 ครั้ง ประเทศจีน (中国) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง หมู่บ้านฮวนถาน (欢潭) และเขตหลินอัน (临安) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน และคำต่อไปนี้อีกปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน ได้แก่ หมู่บ้านอันจยา (安家) ตำบลฟู่ชุนเจียง (富春江) อำเภอฉุนอัน (淳安县) ชื่อเมืองเดิมเหอจู่ (河渚) เมืองเจี้ยนเต๋อ (建德) เมืองลี่เจียง (丽江) เมืองหลงเฉวียน (龙泉) ชื่อถนนสุยเป่ย์ (水北粮) ตำบลกังซี (塘栖) อำเภอถงหลู่ (桐庐) ตำบลอู่หัง (五杭) เขตซีหู (西湖) ชื่อเมืองในอดีตเมืองซีหลิง (西陵) เขตเซียวซาน (萧山) ตำบลเหยียนหลิง (严陵) ชื่อเมืองเก่าเหยียนโจว (严州) ประเทศจีนและสหรัฐอเมริกา (中美) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ โลกสัตว์ป่านครหังโจว (杭州野生动物世界: 4A) พิพิธภัณฑ์ศิลปะเจ้อเจียง (浙江美术馆: 4A) พิพิธภัณฑ์ผ้าไหมจีน (中国丝绸博物馆: 4A) เป็นต้น

(3) ต้นไม้ ดอกไม้ พืชผักผลไม้

คำบอกชนิดของพันธุ์ไม้ที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ชา (茶) และต้นเหมย (梅) ปรากฏจำนวน 6 ครั้ง เท่ากัน ต้นอ้อ ต้นกก (芦/葭/蒹) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง ต้นสน (松) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง ต้นการบูร (古樟) และไผ่ (竹) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน ต้นหลิว (柳) และต้นเฮงยี่นเงิน (银杏树) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน ส่วนคำบอกชนิดของดอกไม้ที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ดอกบัว (荷/莲) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง และคำต่อไปนี้อีกปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน ต้นกุหลาบจันทร์ (月季花) ดอกกล้วยไม้ (兰) กุหลาบดอย (映山红) พุดซ้อน (梔子花) และคำบอกชนิดของผลไม้ที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ลูกท้อ (桃) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง สาลี่ (蜜梨) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำต่อไปนี้อีกปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน แดง/ฟัก (瓜果) สตรอเบอร์รี่ (草莓) ลูกพลับ (柿) มะเดื่อ (无花果) น้ำเต้า (葫芦) ใบกล้วย (蕉叶) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ เทือกเขาถามชา (问茶岭: 4A) ดอกบัวบานในลานฉิว (曲院风荷: 5A) สวนต้นท้อพันต้น (千桃园: 3A) เป็นต้น

(4) อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม จุดเด่นของชุมชน

คำศัพท์อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม จุดเด่นของชุมชนที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชาวประมง (渔) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง จอหงวน (状元) และแม่นม (奶娘) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แก่ ชา (茶) ปรากฏจำนวน 6 ครั้ง ยา (药) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง ผ้าไหม (丝绸) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เบียร์เหล้า (酒/啤酒) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง สารสกัดจากผลไม้ (千草素) และตะกร้าไผ่ (笊箕) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน วัฒนธรรมที่ปรากฏได้แก่ วัฒนธรรม

เจียงหนาน (江南) ปรากฏจำนวน 5 ครั้ง วัฒนธรรมสะพานข้ามทะเลสาบ (跨湖桥) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง วัฒนธรรม เหลียงจู (良渚) และวัฒนธรรมบ้านริมน้ำ (水乡文化) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน จุดเด่นของชุมชนโบราณวัตถุสิ่งของที่ค้นพบ ได้แก่ เครื่องปั้นดินเผาในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (官窑) และจานฝนหมึกจีน (砚) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ปากว่า (八卦) ตำราสอนลูก (家训) เครื่องปั้นดินเผาโบราณของจินทางใต้ (越窑) กระโจมมองโกเลีย (蒙古包) กังหัน (风车) แม่กุญแจ (锁) เงินทอง (元宝) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หมู่บ้านชาวประมงกลางสายฝน (渔村烟雨: 5A) สวนชา (茶园: 3A) จุดชมวิวมู่ว่านโบราณ วัฒนธรรมเจียงหนานเมืองงหลู (桐庐江南古村落风景区: 4A) สถานที่แสดงเครื่องปั้นดินเผาสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (龙泉官窑陈列馆: 4A) เป็นต้น

(5) คำบอกเวลา สมัย

คำศัพท์บอกเวลาสมัยอดีต (古) ปรากฏจำนวน 27 ครั้ง คำที่มีความหมายบอกถึงยุคสมัย ได้แก่ สมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (南宋) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ อดีตกาล (千古) พันปี (千年) สมัยราชวงศ์หมิง-ชิง (明清) สมัยแคว้นอู๋ (吴) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ เมืองโบราณเหยียนโจว (严州古城: 4A) ถนนราชดำเนินสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (南宋御街: 4A) เป็นต้น

(6) ชื่อ แซ่

คำบอกชื่อ แซ่ที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ขุนนางสมัยราชวงศ์ชิง นักการค้าที่มีชื่อเสียง หูเสวี่ยเหยียน (胡雪岩) นักรบกู้ชาติคนสำคัญในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้เยว่เฟย (岳、武穆) นักพรตเหยียนกง (严子陵) ปริมาจารย์ด้านชาลูอี่ว (陆羽、苕翁) ทั้งหมดปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และชื่อบุคคลสำคัญต่อไปนี้ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ กวีเอกซู่ตงโพ (苏) ชาวบ้านแซ่ชยาเจียง (下姜) ตระกูลซุน (孙) ขุนนางแซ่หง (洪) แซ่ทัง (หมู่บ้าน) (汤) บุคคลกตัญญูตงหลาน (丁兰) นักวรรณกรรมกั๋ว (郭璞) หมอฮว่าถัว (华佗) จิตรกรหลีเซ่อหราน (李可染) สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์โหลวม่านเหวิน (楼曼文) นักการแพทย์โหลวอิง (楼英) ประธานเหมาเจ๋อตุง (毛主席) นักวิทยาศาสตร์ผู้ก่อตั้งกิจการอวกาศเฉียนเสวี่ยเฉิน (钱学森) จักรพรรดิเฉียนหลง (乾隆) ชื่อคน-หรง (蓉) ขุนนางเหวินเทียนเสียง (文天祥) ปริมาจารย์ศิลปะอู่ซ่งซั่ว (吴昌硕) สนมแคว้นอู๋ (吴汉月) ชื่อคนซีเหยา (西姚) พระศรีอริยเมตไตร (弥勒) พ่อเผ่าเหยียนเจียง (岩将) ขุนนางอี่วเฉียน (于谦) รัฐบุรุษจางเหลียง (张良) แม่ทัพอู่จื่อสัว (子胥) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พำนักหูเสวี่ยเหยียน ย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชิงเหอฝิง (胡雪岩故居: 4A) ศาลเยว่เฟย ชุมชนโบราณกู่อี่วฮวนถาน (武穆祠: 3A) เป็นต้น

(7) ความบันเทิง กิจกรรม

คำศัพท์ชื่อความบันเทิง กิจกรรมที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ผ่อนคลาย (休闲) ปรากฏจำนวน 5 ครั้ง ตกปลา (垂钓) และร้องเพลง (歌、曲) ปรากฏจำนวน 4 ครั้งเท่ากัน ชมปลา (观鱼) และล่องแพ (漂流) ปรากฏจำนวน 2 ครั้งเท่ากัน และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ล่องเรือใบ (扬帆) ล่องเรือมังกร (龙舟) กอล์ฟ (高尔夫) กิจกรรมชิปไลน์ (高空飞索) สกายวอร์ค (空中漫步) กิจกรรมแอดเวนเจอร์ (冒险) ถ่ายภาพ (摄影) โรงอาบน้ำ (浴场) ชมละคร (戏剧) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ รีสอร์ทเพื่อการพักผ่อนไปวันเจียน (白云间休闲旅游度假区 : 3A) เสียงคำรามของมังกรตกปลา (龙吟垂钓 : 4A) เป็นต้น

(8) เทพเจ้า ศาสนา

คำศัพท์เทพที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ เทพเกาเถิง (皋亭) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ เจ้าแม่ชีหวังหมู่ (瑶母) เทพแห่งดวงดาว (文昌) คำศัพท์ความเชื่อ ศาสนาที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ คำในศาสนาพุทธเผยแผ่กว้างไกล (广济) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ภาษาสันสกฤต (梵) แสงแห่งศาสนาพุทธ (佛光) พระหัตถ์พระพุทธเจ้า (佛手) วัดในศาสนาพุทธ (灵栖) รูป (香) คำในศาสนาเปรียบเทียบเส้นทางที่ผิดบาป (杨岐) ชื่อของเจ้าแม่กวนอิม (圆通) ศาสนาคริสต์ (基督) ลัทธิขงจื๊อ (儒家) ลัทธิเต๋า (道家) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ เขาเทพเกาเถิง (皋亭山 : 4A) หาดเจ้าแม่ชีหวังหมู่ หาดหิน อำเภองงหลู (瑶母滩 : 4A) เป็นต้น

(9) ชื่อภูเขา ประตุมืองป้อมปราการ แม่น้ำ

คำบอกชื่อภูเขา ได้แก่ เขาเกาเถิง (皋亭山) และเขาเทียนมู่ (天目山) ปรากฏจำนวน 2 ครั้งเท่า ๆ กัน เขาซีเจ้า (夕照) เขาจี้ (草山) และเขาเฉ่า (吉山) ปรากฏจำนวน 1 ครั้งเท่า ๆ กัน คำบอกชื่อประตุมืองป้อมปราการ ได้แก่ ประตูอู่หลิน (武林) ประตูเฟิงซาน (凤山) ประตูอี้เหมิน (义门) ป้อมปราการซานเป่า (三堡) ปรากฏจำนวน 1 ครั้งเท่า ๆ กัน คำบอกชื่อแม่น้ำ แม่น้ำเฉียนถิง (钱塘江) ทะเลสาบเซียง (湘湖) คลองอวิ้นเหอ (运河) ปรากฏจำนวน 1 ครั้งเท่า ๆ กัน ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ อุทยานภูเขาเทียนมู่ เขตหลินอัน (临安天目山 : 4A) ประตูเมืองอู่หลิน (武林问渡 : 4A) กลุ่มแม่น้ำเฉียนถิง (钱塘江流域 : 4A) เป็นต้น

(10) คำศัพท์ในยุคใหม่

ศัพท์ในยุคใหม่ที่ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ดิจิทัล (数字) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง อินเทอร์เน็ต (互联网) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง นวัตกรรม (创新) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง การท่องเที่ยวอัจฉริยะ (智慧旅游) อินเทอร์เน็ตอัจฉริยะ (智慧网) การป้องกันอัจฉริยะ (智慧安防) คลาวด์ (云) ปัญญาประดิษฐ์ (人工智能) หุ่นยนต์ (机器人) พาณิชย์ดิจิทัล (电商园) ทั้งหมด

ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชุมชนนวัตกรรมสุขภาพดิจิทัลหัวใจ เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ชุมชนเมืองท่าแห่งข้อมูล (杭州湾区数字公园 : 3A) หมู่บ้านอินเทอร์เน็ต ชุมชนดรีมทาวน์ (互联网村 : 4A) สวนนวัตกรรมสุขภาพดิจิทัลนานาชาติ (微医国际数字健康创新中心 : 3A) เป็นต้น

(11) ตำแหน่งทิศทาง

คำบอกตำแหน่งที่ตั้งที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ปรากฏเท่า ๆ กัน จำนวน 1 ครั้ง โดยปรากฏคำบอกความหมายตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ บนแม่น้ำ (河上) หลังศาลา (后厅) หน้าลำธาร (前溪) ทิศตะวันตกของสะพาน (桥西) ใกล้น้ำ (曲水) หน้าประตูวัด (社门) ห่างจากน้ำ (水远) ตำแหน่งที่ตั้งบนทางน้ำเชี่ยว (湍口) ฝั่งล่างตรอก (下祠弄) ถนนตอนล่าง (下街) ริมน้ำ (滨) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ถนนโบราณบนแม่น้ำ (河上老街 : 3A) ตรอกหลังโรง (后厅弄 : 3A) ตรอกหน้าแม่น้ำ (前溪弄 : 3A) เป็นต้น

(12) ลำดับ และการวัด

คำศัพท์บอกลำดับ การวัด ได้แก่ ลำดับที่หนึ่ง (第一掌/楼) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง สูงลิ่วไกล (百丈) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ลำดับที่ 171 (171号) ลำดับที่ 519 (519号) ห้องโถงลำดับที่ห้า (五厅) ร้อยก้าวเดิน (百步) สูงและห่างไกล (九霄) สูงและลึก (千仞) มาตรฐานในการเลือกบัณฑิต (玉尺) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอขุนเจียงลำดับที่หนึ่ง (春江第一楼 : 3A) ร่องน้ำลึกจุดชมวิวไท่หูหยวน (百丈深 : 4A) เป็นต้น

(13) ละคร วรรณกรรม เรื่องเล่า ผลงานภาพวาด กลอน

คำศัพท์ชื่อละคร วรรณกรรม นิทาน ตำนาน เรื่องเล่า ผลงานภาพวาด กลอนที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ มังกรคู่ (双龙) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ไปเยโปโลเย (聊斋) บทกลอนซงโพ (松坡) บทรวมวรรณคดี (珍帚斋) ตำนานเจ็ดบุรุษ (七贤) ละครฝ่ามือตลึงจิตสวรค์ (步步惊心) ภาพชิงหมิงซ่งเหอเถ (清明上河图) ผลงานภาพวาดหมึกจินจ้าวหลิงเถ (富春大岭图) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ มังกรคู่เล่นน้ำ เขตล่องแพซวงซีจู่ไท่ (双龙戏水 : 4A) สะพานเจ็ดบุรุษ ชุมชนการออกแบบเมิ่งซี (七贤桥 : 3A) เป็นต้น

(14) สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล

คำบอกสภาพภูมิอากาศ ฤดูกาลที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ฝน (雨) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง หิมะ (雪) และฤดูใบไม้ร่วง (秋) ปรากฏจำนวน 2 ครั้งเท่ากัน ฤดูใบไม้ผลิ (春) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ป่าเหมยในสายฝน (烟雨梅林 : 4A) สะพานขาดหิมะทับถม (断桥残雪 : 5A) ทะเลสาบนิ่งสงบพระจันทร์ในฤดูใบไม้ร่วง (平湖秋月 : 5A) และ ทำนบกั้นน้ำซุ่รุ่จู่ (苏堤春晓 : 5A) เป็นต้น

(15) ความหมายมงคล

คำศัพท์ที่มีความหมายมงคลที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ความสุข (福) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง นางฟ้า (天使) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ คำพ้องเสียงกับคำว่าบุญวาสนา (绿) อายุยืนยาว (寿) ร่ำรวยมีวาสนา (富义) เหลือกินเหลือใช้ (馀) สว่างไสว (方盛) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ทำนบกั้นน้ำความสุขของพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (福堤 : 5A) ทำนบกั้นน้ำบุญวาสนา (พ้องเสียง) (绿堤 : 5A) ทำนบกั้นน้ำอายุยืนยาว (寿堤 : 5A) เป็นต้น

(16) การแพทย์และสุขภาพ

คำศัพท์สุขภาพที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สุขภาพ (健康) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง การแพทย์ (医) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง การกีฬา (运动) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สวนนวัตกรรมสุขภาพดิจิทัลนานาชาติ (微医国际数字健康创新中心 : 3A) ชุมชนยาจีน นครหังโจว (杭州医药港小镇景区 : 3A) เขตป่าสงวนแห่งชาติแหล่งกิจกรรมผจญภัย เขาตงซานเจียน (东山尖运动森林公园 : 3A) เป็นต้น

(17) การเมือง

คำศัพท์การเมืองที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ รัฐบาลจีน (中共) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง วัฒนธรรม (การเมือง) อันมีเอกลักษณ์ของประเทศจีน (红色文化) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง กองกำลังปฏิวัติแห่งชาติกองทัพภาคที่ 4 (新四军) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สำนักคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีนเดิม อำเภอดุนอัน (中共淳安县委旧址景区 : 2A) เขตถนนวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การปฏิวัติ เฟิงหวง (凤凰谷红色风情街区 : 4A) หอที่ระลึกคอมมิวนิสต์ (新四军纪念馆 : 3A) เป็นต้น

(18) ชื่อบริษัท

คำบอกชื่อบริษัทที่ลงทุนในกิจการนั้น ๆ ปรากฏอย่างละ 1 ครั้ง ได้แก่ บริษัทกวงต้า (光达) บริษัทตงฟิง (东方) บริษัทเกอซือต้า (歌诗达) บริษัทอิงกั๋วเล่อ (英冠乐) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอศิลป์กวงต้า บริษัทกวงต้า ชุมชนกองทุนอิ้วหวงซานหนาน (光达美术馆 : 4A) รีสอร์ทตงฟิง อุทยานวัฒนธรรมตะวันออก นครหังโจว (东方度假区 : 4A) ศูนย์คอสด้า บริษัทเกอซือต้า เขตสัมผัสประสบการณ์การท่องเที่ยวและการศึกษานานาชาติ มณฑลเจ้อเจียง (歌诗达中心 : 4A) สวนซอสสีว์ถิงไท่ บริษัทสีว์ถิงไท่ (徐同泰官酱园 : 3A) เป็นต้น

(19) เครื่องดนตรี

คำศัพท์เครื่องดนตรีที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ระฆัง (钟) กลอง (鼓) พิณ (琴) ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ระฆังยามเย็นเขาหนานผิง (南屏晚钟 : 5A) หอกกลองชิงเหอฝิง (鼓楼 : 4A) ถ้ำเสียงพิณ (琴音洞 : 4A) เป็นต้น

(20) ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อย

คำศัพท์ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อยที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชื่อเรียกแผ่นดินชนชาวจีนในอดีต (华夏) ชนกลุ่มน้อยเซอ (山哈) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ทะเลสาบหว่าซย่า (华夏湖 : 4A) หมู่บ้านชนกลุ่มน้อยเซอ อำเภอหลงหลู (莪山遇见山哈景区 : 3A) เป็นต้น

(21) การคัดลอกจากชื่อเดิม

คำศัพท์จากการคัดลอกชื่อเดิมที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ น้ำตกหวงกัวชู่เล็ก (小黄果树) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง

2. ความหมายนามทั่วไปในภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว

กลุ่มที่เป็นนามทั่วไป แบ่งได้เป็น (1) วิถีชีวิตทัศนธรรมชาติ (2) สิ่งปลูกสร้างอาคาร พิพิธภัณฑสถาน ศูนย์ฐานปฏิบัติการ (3) หมู่บ้าน ชนบท (4) ศาสนา (5) ถนน ตรอก ซอย (6) สถานที่พำนัก รีสอร์ท (7) ความบันเทิง กิจกรรม (8) โบราณสถาน ดังนี้

(1) วิถีชีวิตทัศนธรรมชาติ

คำบอกวิถีชีวิตทัศนธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ปรากฏในชื่อสถานที่จุดชมวิว ได้แก่ ภูเขา (山) ปรากฏจำนวน 35 ครั้ง สวน (园/苑) ปรากฏจำนวน 27 ครั้ง ทะเลสาบ (湖) ปรากฏจำนวน 20 ครั้ง เกาะ (岛) ปรากฏจำนวน 17 ครั้ง แม่น้ำ (河) ปรากฏจำนวน 14 ครั้ง น้ำตก (瀑) และ ป่า (林) ปรากฏจำนวน 13 ครั้งเท่ากัน หิน (石) และลำธาร (溪/溪谷) ปรากฏจำนวน 11 ครั้งเท่ากัน สวนสาธารณะ (公园) และ หุบเขา (谷/峡谷) ปรากฏจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน บ่อ (潭) โค้งน้ำ (湾) และถ้ำ (洞) ปรากฏจำนวน 9 ครั้งเท่ากัน หินผา (岩) และหาด (滩) ปรากฏจำนวน 8 ครั้งเท่ากัน ทำนบกั้นน้ำ (堤/堰) และน้ำพุ (泉/温泉) ปรากฏจำนวน 6 ครั้งเท่ากัน บึง (塘) ยอดเขา (峰) และทะเล (海) ปรากฏจำนวน 5 ครั้งเท่ากัน บ่อ (池) เทือกเขา (岭) หน้าผา (崖) และท่าเรือ (埠/码头) ปรากฏจำนวน 3 ครั้งเท่ากัน หาด (沙滩/沙) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เขื่อน (水库) ที่ราบ (坪) และ คูน้ำ (沟) ปรากฏจำนวน 1 ครั้งเท่ากัน ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ เขาเซา (超山然人 : 4A) สวนเจดีย์ขาว (白塔公园 : 4A) เป็นต้น

(2) สิ่งปลูกสร้างอาคาร พิพิธภัณฑสถาน ศูนย์ ฐานปฏิบัติการ

คำศัพท์สิ่งปลูกสร้างอาคารที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สะพาน (桥) ปรากฏจำนวน 9 ครั้ง ประตู (门) ปรากฏจำนวน 7 ครั้ง ท่าเรือ (港) หอ (楼塔) ศาลา (亭) และป้อมปราการ (坞) ปรากฏจำนวน 4 ครั้งเท่ากัน แท่นบูชา (台) และศิลาจารึก (碑) ปรากฏจำนวน 3 ครั้งเท่ากัน กำแพง (壁) ระเบียง (廊) และโรงผลิต (坊) ปรากฏจำนวน 2 ครั้งเท่ากัน และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ พลัปปลา (阁) ศาลาที่ว่าการ (衙) สุสาน (墓) อนุสาวรีย์ (造像)

ด่าน (关) โพร่ง (坑) บ่อ (井) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สะพานกู่วินเหอ (古韵河桥 : 3A) หมู่บ้านโบราณประตูหิน (石门古村 : 3A) เป็นต้น

คำศัพท์พิพิธภัณฑ์ที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอระลึก (纪念台、纪念馆) และพิพิธภัณฑ์ (博物馆、博物院) ปรากฏจำนวน 10 ครั้ง เท่ากัน หอแสดงนิทรรศการ (陈列馆、展示馆) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง หอศิลปะ (美术馆) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ งานเอกซ์โป (博览馆) ห้องสมุด (图书馆) หอวรรณกรรม (文学馆) หอแสดงภาพวาดศิลปะ (画院) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอนุสรณ์การต่อต้าน (文天祥皋亭抗论纪念台 : 4A) พิพิธภัณฑ์มรดกทางวัฒนธรรมสะพานข้ามทะเลสาบ (跨湖桥文化遗址博物馆 : 4A) เป็นต้น

คำศัพท์ศูนย์ ฐานปฏิบัติการที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ศูนย์ (中心) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง ศูนย์เรียนรู้ (体验中心) และฐานตั้งแคมป์ (露营基地) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง เท่ากัน ศูนย์ศิลปะ (艺术中心) และศูนย์ฝึกปฏิบัติ (实训中心、实训基地) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ฐานการถ่ายภาพ (摄影基地) ฐานอนุรักษ์ (保护基地) ฐานกิจกรรมกลางแจ้ง (户外基地) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอศิลป์ 519 (519艺术中心 : 4A) ศูนย์ประสบการณ์วัฒนธรรมเหล้า (酒文化体验中心 : 4A) เป็นต้น

(3) หมู่บ้าน ชนบท

คำศัพท์หมู่บ้าน ชนบทที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชุมชน (镇) ปรากฏจำนวน 16 ครั้ง หมู่บ้าน (村) ปรากฏจำนวน 12 ครั้ง ชุมชน (谷) ปรากฏจำนวน 11 ครั้ง หมู่บ้านโบราณ (古村) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง ชุมชนโบราณ (古镇) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ หมู่บ้านสโลว์ไลฟ์ (慢村) ชนบท (庄) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชุมชนโบราณถังซี (塘栖古镇 : 4A) หมู่บ้านเสียนเต๋อ (贤德村 : 3A) เป็นต้น

(4) ศาสนา

คำศัพท์ชื่อสามัญศาสนาที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ศาลบรรพบุรุษ (宗、祠) ปรากฏจำนวน 6 ครั้ง เจดีย์ (塔) ปรากฏจำนวน 5 ครั้ง วัด (寺) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง วัดปฏิบัติธรรม (禅寺) อาราม (庵) ศาล (庙) และศาลา (堂) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ อุโบสถ (佛殿) วัด (佛院) แท่นบูชา (坛) หอ (观) โบสถ์คริสต์ (教堂) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ศาลบรรพบุรุษตระกูลซุน (孙氏大宗 : 4A) เจดีย์เหลยเฟิง นครหังโจว (杭州雷峰塔景区 : 4A) เป็นต้น

(5) ถนน ตรอก ซอย

คำศัพท์ถนน ตรอก ซอย ที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ตรอก (弄) ปรากฏจำนวน 7 ครั้ง ถนนโบราณ (老街、古街) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง ตรอกซอย (巷) และถนน (街) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง เท่ากัน ลาน (广场) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง และคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ย่านศิลปะ (风情街区) ถนนราชดำเนิน (御街) ตรอกซอยโบราณ (古巷) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ตรอกโกล้งลำดับที่ห้า (五厅弄 : 3A) ถนนโบราณฮวนถาน (欢潭老街 : 3A) เป็นต้น

(6) สถานที่พำนัก รีสอร์ท

คำศัพท์สถานที่พำนัก รีสอร์ทที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พัก (居) ปรากฏจำนวน 4 ครั้ง บ้านเกิด (故居) ปรากฏจำนวน 3 ครั้ง บ้านพักโบราณ (古宅) และ รีสอร์ท (度假区) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากัน โฮมสเตย์ (民居) และบ้านพัก (宅) ปรากฏจำนวน 1 ครั้ง เท่ากัน ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ชุมชนที่พักโบราณ (古民居 : 4A) บ้านเกิดเฉียนเสวียเซิน (钱学森故居 : 3A) เป็นต้น

(7) ความบันเทิง กิจกรรม

นามทั่วไปในด้านความบันเทิง กิจกรรมที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านผีสิง (鬼屋) สวนสนุก (乐园) และโลกแห่ง... (X世界) ปรากฏจำนวน 2 ครั้ง เท่ากันและคำศัพท์ต่อไปนี้ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ โรงชมภาพยนตร์ (电影馆) เขาวงกต (迷宫) บาร์ (吧) ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านผีสิงเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (步步惊心鬼屋 : 4A) โลกสัตว์ป่านครหังโจว (杭州野生动物世界 : 4A) เป็นต้น

(8) โบราณสถาน

คำศัพท์โบราณสถานที่ปรากฏใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หอมนรดกทางวัฒนธรรม (文化遗产馆) สถานที่ที่มีซากปรักหักพัง (遗址) อุทยานมรดกซากปรักหักพัง (遗址公园) ทั้งหมดปรากฏจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ พิพิธภัณฑ์จับต้องไม่ได้เจ้อเจียง (浙江非物质文化遗产馆 : 3A) ศาลาที่ว่าการเก่า (古县衙遗址 : 3A) เป็นต้น

ตารางที่ 1 จำนวนคำที่ปรากฏในกลุ่มความหมายของนามเฉพาะและนามทั่วไป

นามเฉพาะ		นามทั่วไป	
(1) สัตว์	60	(1) วิถีชีวิตชนธรรมชาติ	268
(2) ชื่อเขตปกครอง ชื่อถนน	42	(2) สิ่งปลูกสร้างอาคาร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ ฐานปฏิบัติการ	98
(3) ต้นไม้ ดอกไม้ พืชผักผลไม้	43	(3) หมู่บ้าน ชนบท	47

(4) อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม	40	(4) ศาสนา	27
(5) คำบอกเวลา สมัย	34	(5) ถนน ตรอก ซอย	22
(6) ชื่อ แซ่	32	(6) สถานที่พำนัก รีสอร์ท	13
(7) ความบันเทิง กิจกรรม	26	(7) ความบันเทิง กิจกรรม	9
(8) เทพเจ้า ศาสนา	17	(8) โบราณสถาน	3
(9) ชื่อภูเขา ประตุมืองป้อมปราการ แม่น้ำ	14		
(10) คำศัพท์ในยุคใหม่	14		
(11) ตำแหน่งทิศทาง	11		
(12) ลำดับ และการวัด	11		
(13) ละคร วรรณกรรม เรื่องเล่า ผลงานภาพวาด กลอน	9		
(14) สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล	9		
(15) ความหมายมงคล	9		
(16) การแพทย์และสุขภาพ	8		
(17) การเมือง	5		
(18) ชื่อบริษัท	4		
(19) เครื่องดนตรี	3		
(20) ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อย	2		
(21) การคัดลอกจากชื่อเดิม	1		

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความหมายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน จำนวน 449 แห่ง พบว่า ความหมายในกลุ่มนามเฉพาะของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวปรากฏคำที่มีความหมายเรียงตามลำดับจำนวนที่ปรากฏ ได้แก่ (1) สัตว์ ปรากฏมากที่สุดโดยสัตว์ที่ปรากฏในลำดับต้น ๆ ล้วนเป็นสัตว์มงคลตามความเชื่อของชาวจีน ได้แก่ มังกร สิงโต ปลา หงส์ และนกกระเรียน เช่นเดียวกันในการตั้งชื่อหมู่บ้านในประเทศไทยก็พบคำที่มีความหมายเกี่ยวกับสัตว์เช่นกัน โดยเป็นความหมายสัตว์ที่ปรากฏในประเทศไทย ได้แก่ กวาง ไก่ ปลวก พลาย เสือ (สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ และ อัญชลี สิงห์น้อย, 2548 : 89) ช้าง ม้า วัว หอย จระเข้ และสัตว์พื้นบ้านอื่นๆ (นิรัตน์ มุมทอง, 2550 : 172-176) พะยูง ลิง (มัสวีณี สาและ, 2562 : 94) และลำดับรองลงมาในกลุ่มนามเฉพาะของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว ได้แก่ (2) ชื่อเขตปกครอง ชื่อถนน ในรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจะมีการระบุมณฑล เมือง หรือเขตการปกครองอื่น ๆ เช่น นครหังโจว มณฑล

เจ้อเจียงลงไปในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ด้วย (3) ต้นไม้ ดอกไม้ พืชผักผลไม้ ซึ่งคำที่ปรากฏมากที่สุดของแต่ละชนิด ได้แก่ ชา ดอกบัว ลูกท้อ สะท้อนให้เห็นถึงพืชพรรณที่เป็นเอกลักษณ์ของนครหังโจว ซึ่งนครหังโจวขึ้นชื่อเรื่องของการเป็นแหล่งปลูกชาหลงจิ่งของจีน นอกจากนี้ในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของนครหังโจว ก็มักจะพบเห็นดอกบัวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ส่วนลูกท้อเป็นผลไม้ที่ชาวจีนนิยมรับประทาน สามารถพบเห็นได้ทั่วไปเช่นกัน (4) อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรม จุดเด่นของชุมชน คำเกี่ยวกับอาชีพที่ปรากฏเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ อาชีพชาวประมง นครหังโจวเป็นเมืองแห่งน้ำ เมื่อน้ำอาชีพอาชีพชาวประมงจึงพบเห็นได้มากจึงถูกนำมาใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน “ชาหลงจิ่ง” เป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกสำคัญของนครหังโจวในด้านวัฒนธรรม นครหังโจวเป็นเมืองวัฒนธรรมเจียงหนาน หรือ วัฒนธรรมพื้นที่ตอนล่างแม่น้ำแยงซี ที่นครหังโจวสามารถพบเห็นวิถีชีวิตชาวเรือ หมู่บ้านกลางน้ำได้โดยทั่วไป และจุดเด่นของชุมชน พบว่าเครื่องปั้นดินเผาพบมากที่สุด เพราะนครหังโจวเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมยาวนาน มีการขุดค้นพบเครื่องปั้นดินเผาในหลายยุคสมัย (5) คำบอกเวลา สมัย ปรากฏคำบอกเวลาที่กล่าวถึงอดีตมากที่สุด และรองลงมาเป็นยุคสมัยที่นครหังโจวได้เป็นเมืองหลวงของจีน ได้แก่ สมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (6) ชื่อแซ่ของบุคคลสำคัญที่ปรากฏในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่พบเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ หูเสวียเหียน ขุนนางสมัยราชวงศ์ซ่ง เขาเป็นนักการค้าที่มีชื่อเสียงจึงมีหอระลึกที่สร้างเพื่อบันทึกประวัติที่นครหังโจว และยังปรากฏชื่อของนักรบภูชาติคนสำคัญในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้นามว่าเยว่เฟย (7) ความบันเทิง กิจกรรม คำที่ปรากฏมากที่สุดคือคำที่มีความหมายว่าการผ่อนคลาย รองลงมาเป็นกิจกรรมที่มักจะเกี่ยวกับน้ำ เช่น ตกปลา ชมปลา ล่องแพ เป็นต้น (8) เทพเจ้า ศาสนา คำที่ปรากฏเกี่ยวกับเทพเจ้าและศาสนาสะท้อนให้เห็นความเชื่อ และความหลากหลายทางศาสนา เช่น พระหัตถ์พระพุทธเจ้า ศาสนาคริสต์ ลัทธิขงจื้อ ลัทธิเต๋า เป็นต้น (9) ชื่อภูเขา ประตูเมืองป้อมปราการ แม่น้ำ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของนครหังโจวที่มีพื้นที่ทั้งภูเขาและแม่น้ำ (10) คำศัพท์ในยุคใหม่ ปรากฏคำในด้านดิจิทัล และอินเทอร์เน็ต สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญในด้านดิจิทัลของนครหังโจว (11) ตำแหน่งทิศทาง (12) ลำดับ และการวัด สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการวัดในอดีตของจีน (13) ละคร วรรณกรรม เรื่องเล่า ผลงาน ภาพวาด กลอน สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญทางวัฒนธรรม (14) สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล ปรากฏฤดูกาลต่าง ๆ ของจีน โดยปรากฏฤดูฝนมากที่สุด (15) ความหมายมงคลที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในการใช้คำมงคลของชาวจีน (16) การแพทย์และสุขภาพ สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับสุขภาพของชาวจีน (17) ความหมายด้านการเมือง สะท้อนให้เห็นสภาพสังคม การให้ความสำคัญและการระลึกถึงบุคคลสำคัญทางการเมือง (18) ชื่อบริษัท สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกิจการการท่องเที่ยวของบริษัทต่าง ๆ (19) เครื่องดนตรี ปรากฏเครื่องดนตรีที่นิยมของชาวจีน ได้แก่ ระฆัง กลอง และพิณ (20) ชนเผ่า ชนกลุ่มน้อย ซึ่งหังโจวมีบ้านเกิดชนกลุ่มน้อยเพียงกลุ่มเดียวในเขตปกครองนครหังโจว นั่นคือ ชนกลุ่มน้อยเซอ ที่เมืองถงหลู และ (21) การคัดลอกจากชื่อเดิม ตามลำดับ

ส่วนความหมายในกลุ่มนามทั่วไปของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวปรากฏคำที่มีความหมายเกี่ยวกับทิวทัศน์ธรรมชาติมากที่สุด โดยคำที่ปรากฏมากที่สุดในวิวทิวทัศน์ คือ ภูเขา (山) ซึ่งในการตั้งชื่อหมู่บ้านในประเทศไทยก็พบคำที่บอกสภาพทางภูมิศาสตร์ในงานวิจัยเช่นกัน แต่จากภูมิประเทศที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ทำให้คำที่ปรากฏแตกต่างกัน ดังในงานวิจัยของโอฬาร รัตนภักดี และ วิมลศิริ กลิ่นบุบผา (2553 : 58) พบว่าโครงสร้างทางความหมายของภูมินามหมู่บ้านในจังหวัดลำพูนที่พบมากที่สุดคือลักษณะทางภูมิศาสตร์ "ป่า" ส่วนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ปภัสรา คำวชิรพิทักษ์ (2553 : 3-4) พบว่า ชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิมีส่วนประกอบหลักที่มีลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์เป็นแหล่งน้ำมากที่สุด ความหมายในกลุ่มนามทั่วไปของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวที่ปรากฏในลำดับรองลงมา ได้แก่ สิ่งปลูกสร้างอาคาร พิพิธภัณฑ์/ศูนย์/ฐานปฏิบัติการ หมู่บ้าน/ชนบท ศาสนา ถนน/ตรอก/ซอย สถานที่พำนัก/รีสอร์ท ความบันเทิงกิจกรรม และโบราณสถาน ตามลำดับ

การศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวนี้เป็นการศึกษาจากปัจจัยภายใน เพื่อให้เห็นปรากฏการณ์ทางพื้นที่ของนครหังโจว จากกลุ่มความหมายที่เป็นนามเฉพาะ และนามทั่วไปของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวนี้ได้สะท้อนให้เห็นสัญลักษณ์เชิงประจักษ์ทางธรรมชาติของพื้นที่ ซึ่งผ่านการตกผลึกมาอย่างยาวนาน จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในพื้นที่ที่ควรแก่การศึกษา

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการศึกษาความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ในด้านความหมายในการตั้งชื่อสถานที่ที่ได้สะท้อนลักษณะเด่นทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาคความหมายภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ งานวิจัยนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยววิเคราะห์ความหมายของชื่อสถานที่ เป็นการสร้างองค์ความรู้ในด้านการศึกษาทางภาษาและการท่องเที่ยว ผู้สนใจสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปใช้ในงานด้านภาษา การท่องเที่ยว การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยว และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเติมในแต่ละภูมิภาคของประเทศจีนเพื่อให้เห็นถึงลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาค

เอกสารอ้างอิง

- นิรัตน์ มุมทอง. (2550). *ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมินามที่มาจากภาษาเขมรถิ่นไทยกับลักษณะทางภูมิศาสตร์จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปภัสรา คำศิริพิทักษ์. (2553). การศึกษาชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชัยภูมิ. *วารสารช่อพะยอม*. 21, 3-16.
- ไพฑูรย์ ปิยะปกรณ์. (2537). ภูมินามการตั้งถิ่นฐานหมู่บ้านชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: วิเคราะห์รูปแบบทางภูมิศาสตร์ของนามทั่วไป. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*. 13 (2), 49-60.
- มัสวีณี สาและ. (2562). *ภูมินามหมู่บ้านในจังหวัดยะลา: การวิเคราะห์ชื่อหมู่บ้านในบริบทด้านภาษา สังคม และวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตนดรณ มณีเนตร, บุญยงค์ เกศเทศ และ กัลยา กุลสุวรรณ. (2559). วัฒนธรรมภาษาในการตั้งชื่อบ้านนามเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมร และไทยกูย ในตำบลดองกำเม็ด อำเภออุซัน จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 7 (2), 55-69.
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (ม.ป.ป.). มณฑลเจ้อเจียง. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2566. แหล่งที่มา: <https://thaibizchina.com/country/zhejiang/>
- สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ และ อัญชลี สิงห์น้อย. (2547). *ภูมินามของหมู่บ้านในเขตภาคเหนือตอนล่างจังหวัดเพชรบูรณ์* (รายงานการวิจัย). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ และ อัญชลี สิงห์น้อย. (2548). โครงสร้างทางภาษาภูมินามของหมู่บ้านในจังหวัดพิษณุโลก. *ภาษาและภาษาศาสตร์*. 23 (2), 75-94.
- โอฬาร รัตนภักดี และ วิมลศิริ กลิ่นบุบผา. (2553). ภูมิลำเนาของหมู่บ้านในจังหวัดลำพูน. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. 17 (1), 58-84.
- Duncan Light. (2014). Tourism and toponymy: commodifying and consuming place names. *Tourism Geographies*. 16 (1), 141-156.
- 陈梦家. (1988). *殷墟卜辞综述*. 北京: 中华书局.
- 程郗熙. (2020). *上海市地名用字及其语言文化研究*. 文学硕士学位论文. 研究生院: 四川外国语大学.
- 杭州简史编委会. (2022). *杭州简史* (重印). 杭州: 杭州出版社. 杭州市文化广电旅游局资讯网. (n.d.). *杭州*. online. Retrieved on 10 Jan 2023. Retrieved from: <https://wgly.hangzhou.gov.cn/cn/tszl/you/jdjq/index.html>
- 黎科. (2022). *浙江地名文化遗产的数字化保护策略研究—以宁波为例*. *文化创新比较研究*, 6 (13), 85-89.
- 刘泽玲. (2013). *临汾地名语言与文化研究*. 文学硕士学位论文. 研究生院: 山西师范大学.

- 王然. (2018). *邯郸地名的语言与文化研究*. 文学硕士学位论文. 研究生院: 北方民族大学。
- 王荣, 刘影, 许意如. (2021). 旅游地名研究理论体系建构研究. *干旱区资源与环境*, 35 (8), 167-174。
- 张超亚、张小林、李红波. (2015). 城市演进视角下的城市道路地名演变研究—以南京市为例. *地理与地理信息科学*, 31 (4), 83-88。
- 浙江省文化和旅游厅. (2022). *浙江省A级旅游景区名录表*. online. Retrieved on 10 Jan 2023. Retrieved from: http://ct.zj.gov.cn/art/2022/5/6/art_1643509_59010331.html
- 中华人民共和国国家质量监督检验检疫总局. (2003). *GB/T17775-2003 旅游区(点)质量等级的划分与评定*, 中华人民共和国国家标准。
- 周好婕. (2015). *义乌地名的语言文化研究*. 文学硕士学位论文. 研究生院: 浙江师范大学。